

Euroopanmajava

Europeisk bäver
Castor fiber

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

EU:n lajikoodi: 1337

Rauhoitusaika (MetsA 2021/302)

Luontodirektiivin laji (liitteet II (var.), IV (var.) ja V)

BOR suojelutaso epäsuotuisa riittämätön, paraneva

Luonnehdinta

Majava on Euroopan suurin jyrsijä. Majavan ruumis on 70–100 cm pitkä, häntä 30–40 cm ja paino jopa 35 kg. Häntä on suomupeitteinen ja litteä. Korvat ovat pienet ja takaraajan varpaita yhdistää räpylä. Turkki on selkäpuolelta kellanruskea-tummanruskea. Euroopanmajavaa on vaikea erottaa kanadanmajavasta (*Castor canadensis*). Euroopanmajavan häntä on yleensä kapeampi ja suippenee kärkeä kohti, kun taas kanadanmajavan häntä on leveämpi ja hännän kärki pyöreähkö.

Elinympäristö ja levinneisyys

Euroopanmajava hävisi Suomesta metsästyksen takia 1868 ja se on uudelleenistutettu Norjasta tuoduilla yksilöillä 1936. Palautusistutusten jälkeen se on levittäytynyt Satakunnan, Hämeen ja Etelä-Pohjanmaan alueilla sekä luontaisesti että ihmisten tekemin siirtein. Lajilla on esiintymä myös Länsi-Lapissa, mikä on todennäköisesti peräisin Ruotsista vaelta-neista yksilöistä. Euroopanmajava elää erilaisissa vesiympäristöissä kuten puroissa, joissa, lammissa ja järvissä. Se voi vallata myös suoalueita käyttöönsä. Majava rakentaa pesänsä kekomaiseksi kummuksi puista ja mudasta sekä veden säännöstelyä varten pitkiä patoja ja uittokanavia.

Nykytila ja uhkatekijät

Euroopanmajavan populaatio on tasaista vauhtia kasvamassa ja levittäytyy edelleen. Vuoden 2017 pesälaskentojen perusteella euroopanmajavakannan kooksi arvioitiin 3 300–4 500 yksilöä. Levinneisyysalue on kuitenkin edelleen vain pieni osa sen aiemmin asuttamasta. Mahdollisena uhkatekijänä euroopanmajavalle on lajien välinen kilpailu, koska kanadanmajava on mahdollisesti kilpailijana vahvempi. Myös majavapatojen purku ja metsätalous voivat heikentää kantaa. Suomen kanta on lähtöisin pienestä populaatiosta ja siitä voi aiheutua geneettisiä ongelmia.

Hoitosuositukset

Euroopanmajavan hoidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriö ja sen alainen riistahallinto.

Lähteet

- Linden, H, Hario, M & Wikman, M. (toim.). 1996: Riistan jäljille. – Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Helsinki. 208 s.
- Luonnonvarakeskus 2020. Majavat. [viitattu 17.12.2020]
<https://www.luke.fi/tietoa-luonnonvaroista/riista/majavat/>
- Marjakangas, A. 2015: Suomen majavakantojen hoito ja hallinta. Euroopanmajavakannan hoito-ohjelma ja kanadanmajavan levinneisyyden hallintaohjelma. – Suomen riistakeskus 50 s.
- Kauhala, K. 2017. Euroopanmajava (*Castor fiber* Linnaeus, 1758) – Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim). Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 31–34. Suomen Ympäristö I. Ympäristöministeriö. 278 s. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-11-4638-1>